

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 6 din 20.01.2021

Dosar nr.: 217/2020

Petiția nr.: 1944/23.03.2020

Petentă: Alianța pentru Unitatea Rromilor Filiala județ Hunedoara

Reclamată:

Obiect: publicarea unui text pe contul facebook

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului Alianța pentru Unitatea Rromilor
Filiala județ Hunedoara – Petroșani, Str. Grivița Roșie nr.
15/1

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate:

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare Publicarea unui text
cu posibil conținut discriminatoriu pe criteriul rasei, etniei și naționalității

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 1944/04.05.2020 și 2549/04.05.2020, din cauza contextului epidemiologic și a stării de urgență instituită a solicitat acordul soluționării în lipsă, fără audierea părților, și s-a solicitat un punct de vedere în temeiul principiului inversării sarcinii probei.

5. Totodată, petentei i s-a pus în vedere să depună o copie a actului de constituire a alianței, pentru a proba calitatea procesuală activă în fața Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6. Procedura legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentei

4. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la publicarea mesajului pe pagina personală facebook a reclamatei, președintele USR Petroșani, în data 21.03.2020 *"Un dușman invizibil, un dușman imposibil. Dacă virusul s-ar fi putut întruchipa într-un negru, într-un asiatic, într-un musulman îmbrăcat tradițional, într-un ungur cu mustața răsucită (și așa mai departe, adăugați și alte figuri familiare ale dușmanului), atunci mobilizarea tuturor ar fi fost exemplară pentru stărpirea lui. Aduceți-vă aminte de episodul Ditrău: dușmanul absolut, ireductibil, era mâna neagră pe făina albă. Peste această reprezentare nu s-a putut trece și gata. S-a inventat și amenințarea distrugerii culturale, s-a inventat și pericolul pierderii locurilor de muncă, dar toate acestea au fost narațiuni menite să justifice imposibilitatea de renunța la o imagine: cum să mănânci pâine albă fabricată de niște mâini negre, DECI murdare?*
5. *Virusul este invizibil, iar imaginile suferinței lui nu sunt încă răspândite public. Oamenii ies liber pe străzi, fac cumpărături în piețe, se îngheșue la diferite ghișee și în mijloacele de transport în comun pentru că infecția nu se vede, nu se face SIMȚITĂ în niciun fel. Dacă cei infectați ar deveni albaștri sau dacă li s-ar subția vocea, oamenilor ar începe să le fie frică și s-ar feri. Dar așa, ei consideră că atâta vreme cât nu știm ce se întâmplă și cum arată virusul, sunt mai credibile informațiile care minimalizează efectele lui. Sau fixează imaginea pericolului pe „țigani” și „cerșetorii” și „prostitutele” care se întorc în țară și ne riscă nouă viața.*
6. *În acest context, două sunt pericolele care ne amenință ca societate: unul epidemiologicsanitar și unul politic. Primul riscă să producă efecte devastatoare înainte de a putea fi reprezentat, iar când va fi văzut și simțit s-ar putea să fie prea târziu. Atunci când oamenii vor afla că nu există nicio legătură între pericolozitate și chipul hidos (sau mâinile negre...) al infecției, tot nu vor accepta să GÂNDEASCĂ pericolul și îl vor proiecta ba pe chinezi, ba pe americani, ba pe diaspora, oricine în afară de propria iresponsabilitate.*
7. *Al doilea pericol este cel politic, la fel de grav: instituirea stării de urgență și activarea unor dispozitive de securitate suplimentară, precum și de restrângere a unora dintre drepturi și libertăți, s-a făcut cu o viteză și o eficiență uimitoare. Controlul discreționar al populației, al informației, al fluxurilor de capital este visul umed și secret al oricărei puteri. Atunci când se va termina acest coșmar pandemic, va trebui să fim foarte vigilenți pentru a fi siguri, pe de o parte, că daunele colaterale ale stării de urgență nu vor fi afectat sănătatea legăturilor sociale și mecanismele economice, iar pe de altă parte că toate drepturile și libertățile oamenilor vor fi restaurate întocmai, fără rest, fără amânare și fără confiscarea în folosul unor partide sau grupuri de interese.”*

Sușinerile reclamatei:

8. În punctul de vedere înregistrat cu nr. 4219/14.07.2020, reclamata susține faptul că în raport de petiția depusă de către Alianța pentru Unitatea Rromilor, Filiala Hunedoara, se poate observa că fapta discriminatorie pe care o reclamă este constituită de afirmațiile/opiniile/considerațiile expuse într-un text scris și publicat în data de 21 martie

2020 de domnul . Autorul textului reclamat este un cunoscut profesor de filosofie contemporană la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca, doctor în filosofie al Universităților din Cluj și din Strasbourg. Între 2012 și 2016 a fost ambasador al României în Senegal și în alte șapte state din Africa de Vest. Din 2016, lucrează în domeniul cooperării internaționale la Bruxelles. Având experiență academică vastă și fiind diplomat de carieră în mai multe țări, Excelența sa are proprietatea termenilor și după cum singur își descrie textul, acesta este menit „tocmai să combată discriminarea așa cum am spus-o în nenumărate texte ale petentei în care denunță orice formă de rasism, de sexism, de șovinism sau de ură între oameni”.

9. Așadar, petenta susține că nu este autorul textului reclamat de către petentă, neputând deține calitatea de parte reclamată față de afirmațiile pe care petentul susține că ar avea un caracter discriminatoriu, afirmațiile nu îi aparțin, și nici nu poate să contra-argumenteze acuzația de discriminare din cauză că nu sunt autorul textului reclamat.

10. Astfel, față de petiția petenta Alianța pentru Unitatea Rromilor, Filiala Hunedoara înțelege să apere arătând că nu este autorul faptei pretins discriminatorii neexistând o legătură de cauzalitate între conținutul textului publicat de către autorul și persoana sa, eu neavând calitatea activă de autor al unei fapte de discriminare în sensul prevăzut de art. 2 al O.G. nr. 137/2000.

11. Petenta a preluat pe pagina sa articolul publicat de autorul .

12. În concluzie, aceasta susține că fapta prezentată de către petenta Alianța pentru Unitatea Rromilor, Filiala Hunedoara, si anume textul publicat de către autorul în data de 21.03.2020, nu poate fi prezumată ca fiind o faptă de discriminare săvârșită de către aceasta, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 2, art. 20 alin. 6 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000, deoarece nu există o legătură de cauzalitate între persoana mea, conceperea textului de către autorul și existența unei fapte de discriminare în înțelesul O.G. nr. 137/2000.

13. Textul autorului intitulat „Un dușman invizibil, un dușman imposibil” a fost preluat de mai multe siteuri de presă, drept dovadă că de fapt conținutul lui este exact opusul a ceea ce acuză petentul.

14. <https://rn.ziare.com/social/un-dusman-invizibil-un-dusman-imposibil-l-602632>

15. <https://infomilitar.com/un-dusman-invizibil-un-dusman-imposibil/>

16. <https://infocarar.ro/2Q2Q/03/2Q/un-dusman-invizibil-un-dusman-imposibil/>

17. <https://stiripesurse.directorylib.com/news/3QQ15/un-dusman-invizibil-un-dusmanimposibil>

18. <http://www.e-politic.ro/revista-presei/un-dusman-invizibil-un-dusman-imposibil-1358196>

19. În fapt, textul în integralitatea lui, este chiar un manifest contra discriminării, fiind scris și în contextul evenimentelor din Ditrău, jud. Harghita. Cuvintele "țigani", "cerșetorii" și "prostitutele" sunt marcate cu ghilimele pentru a indica că sunt folosite doar cu încărcătura semantică a unei intrări de dicționar. Autorul subliniază de fapt că pericolele false/închipuie sunt mult mai iminente decât cele concrete/nejustificate, dar acestea din urmă, fiind fixate într-o oarecare măsură mai puternic în mentalul colectiv, sunt mai ușor de explicat prin etichetare.

20. Această petiție, înaintată de către Alianța pentru Unitatea Rromilor Filiala Hunedoara, este tendențioasă, iar demersul este realizat prin scoaterea din context a unor pasaje și interpretând subiectiv un text al cărui autor este o altă persoană, inducând opiniei publice ideea că eu aș prolifera ura rasială, bazându-se pe prejudecăți legate de capacitatea cititorilor paginii reclamatei de a înțelege un text sau de a parcurge un text integral. De asemenea, reclamata susține că petenta anticipează tendențios că reclamata a șters postarea, astfel admitând că ar fi culpabilă. Astfel, reclamata arată că postarea nu a fost ștearsă și poate fi consultată pe pagina sa personală <https://rn.facebook.com/storv.php7storvfbid=10158400266869407&id=795704406>.

21. Reclamata consideră că petenta, prin acțiunile întreprinse în presă, imediat după depunerea petiției, a dat dovadă de intenția de a influența opinia publică astfel încât alegațiile la adresa sa să persiste în mentalul colectiv.

22. În concluzie, față de conținutul textului publicat de autorul , text cu valoare de informație publică, preluat de mai multe mijloace publice de informare, contribuind la dezbaterea publică împotriva discriminării, faptele de care reclamata este acuzat de petentă nu există.

V. Motivele de fapt și de drept:

23. În fapt, Consiliul este sesizat cu privire la preluarea publicării unui text de către partea reclamată pe pagina sa de facebook, text reclamat ca având un conținut ofensator față de persoanele de o altă naționalitate, etnie sau rasă. Textul inițial are un alt autor, diferit de reclamată dar, prin publicarea acestuia pe contul de facebook al reclamatei, își asumă conținutul.

24. În drept, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

25. art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

26. art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

27. art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare (în continuare O.G. 137/2000).

28. Colegiul este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

29. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie

✓ **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),

✓ **să urmărească un scop legitim,**

✓ **să fie necesară într-o societate democratică și**

✓ **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

✓

30. Ingerința să fie prevăzută de lege

31. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciam că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

32. Ingerința să urmărească un scop legitim

33. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România.

34. Protecția demnității unor grupuri constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

✓ un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură, ✓ ori un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, republicată.

35. Colegiul director constată că primele două condiții (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.

36. Necesitatea ingerinței

37. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

38. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

39. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului*, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.) 40. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi *Handyside v. United Kingdom* par. 48 și par. 49).

41. **Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare**
42. În scopul de a determina dacă declarația obiect al prezentei sesizări constituie un discurs de ură, Colegiul va examina: **obiectivul urmărit de către partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul afirmațiilor, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**
43. **Obiectivul urmărit de către a doua parte reclamată**
44. Obiectivul urmărit de reclamat este important: a dorit acesta să disemineze opinii legate de o anumită categorie vulnerabilă ori a urmărit doar informarea asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca). În acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina a părții reclamate, acest aspect nu are relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.
45. Colegiul apreciază că, în speță, declarațiile părții reclamate au avut rolul de a informa publicul reprezentând opinia proprie a părții reclamate cu privire la pericolul nerespectării măsurilor medicale de prevenire și de eradicare a propagării virusului SARS-COV-2.
46. **Contextul**
47. Mesajul a fost publicat pe pagina sa din cadrul rețelei de facebook în 21.03.2020.
48. Reclamata, deținând un rol de lider al unei formațiuni politice - filială județeană, dorește să atragă atenția asupra necesității respectării măsurilor medicale pentru stoparea propagării epidemiei, în contextul în care, în opinia sa, există o lipsă de conștientizare asupra efectelor acesteia în rândul cetățenilor.
49. Astfel, Colegiul nu poate decât să constate faptul că în prezenta cauză s-a urmărit informarea opiniei publice, reclamata dorind să trezească conștiința publică cu privire la pericolele pe care le riscă societatea în contextul epidemiologic.

50. **Conținutul afirmației**

51. *"Un dușman invizibil, un dușman imposibil. Dacă virusul s-ar fi putut întruchipa într-un negru, într-un asiatic, într-un musulman îmbrăcat tradițional, într-un ungur cu mustața răsucită (și așa mai departe, adăugați și alte figuri familiare ale dușmanului), atunci mobilizarea tuturor ar fi fost exemplară pentru stârpirea lui. Aduceți-vă aminte de episodul Ditrău: dușmanul absolut, ireductibil, era mâna neagră pe făina albă. Peste această reprezentare nu s-a putut trece și gata. S-a inventat și amenințarea distrugerii culturale, s-a inventat și pericolul pierderii locurilor de muncă, dar toate acestea au fost narațiuni menite să justifice imposibilitatea de renunța la o imagine: cum să mănânci pâine albă fabricată de niște mâini negre, DECI murdare?"*
52. *Virusul este invizibil, iar imaginile suferinței lui nu sunt încă răspândite public. Oamenii ies liber pe străzi, fac cumpărături în piețe, se îngheșuie la diferite ghișee și în mijloacele de transport în comun pentru că infecția nu se vede, nu se face SIMȚITĂ în niciun fel. Dacă cei infectați ar deveni albaștri sau dacă li s-ar subția vocea, oamenilor ar începe să le fie frică și s-ar feri. Dar așa, ei consideră că atâta vreme cât nu știm ce se întâmplă și cum arată virusul, sunt mai credibile informațiile care minimalizează efectele lui. Sau fixează*

imaginea pericolului pe „țigani” și „cerșetorii” și „prostituțiile” care se întorc în țară și ne riscă nouă viața.

53. În acest context, două sunt pericolele care ne amenință ca societate: unul epidemiologic-sanitar și unul politic. Primul riscă să producă efecte devastatoare înainte de a putea fi reprezentat, iar când va fi văzut și simțit s-ar putea să fie prea târziu. Atunci când oamenii vor afla că nu există nicio legătură între pericolozitate și chipul hidos (sau mâinile negre...) al infecției, tot nu vor accepta să GÂNDEASCĂ pericolul și îl vor proiecta ba pe chinezi, ba pe americani, ba pe diaspora, oricine în afară de propria iresponsabilitate.
54. Al doilea pericol este cel politic, la fel de grav: instituirea stării de urgență și activarea unor dispozitive de securitate suplimentară, precum și de restrângere a unora dintre drepturi și libertăți, s-a făcut cu o viteză și o eficiență uimitoare. Controlul discreționar al populației, al informației, al fluxurilor de capital este visul umed și secret al oricărei puteri. Atunci când se va termina acest coșmar pandemic, va trebui să fim foarte vigilenți pentru a fi siguri, pe de o parte, că daunele colaterale ale stării de urgență nu vor fi afectat sănătatea legăturilor sociale și mecanismele economice, iar pe de altă parte că toate drepturile și libertățile oamenilor vor fi restaurate întocmai, fără rest, fără amânare și fără confiscarea în folosul unor partide sau grupuri de interese.”

55. Modul în care au fost făcute afirmațiile

56. Colegiul director apreciază că **exprimarea și analogia nu este cea mai fericită** însă declarațiile din cuprinsul articolului nu sunt de natură a atinge o limită prin care să se încalce un drept fundamental, **încât dreptul la libertatea de exprimare să devină secundar.**
57. **Mai mult, Colegiul director constată că reclamata nu a folosit epitete, apelative sub formă peiorativă sau negativă, ci a utilizat stereotipurile prezente în mentalul colectiv tocmai pentru a obține un impact puternic, cu scopul de a trezi conștiința colectivă.**
58. Totuși, o ingerință a statului în această speță, prin constatarea și sancționarea faptei ca fiind o formă de discriminare, deci limitarea libertății de exprimare, ar constitui un exces, o limitare nejustificată, o măsură neproportională în raport cu pericolul social al faptei și cu scopul urmărit. **O ingerință a statului ar fi fost justificată dacă ar fi existat orice element de incitare expresă la ură față de comunitățile etnice, a minorităților naționale, pe baza rasei sau a culorii.**
59. Colegiul director reiterează faptul că este esențial pentru persoanele publice și politice ca atunci când se exprimă în public, să manifeste o responsabilitate corespunzătoare poziției lor.

Concluzii

60. Colegiul director, reiterează faptul că libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării.

În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

61. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**” (CEDO, Lingens c. Austriei.).
62. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că “**libertatea de exprimare, garantată de art. 10 parag. 1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice** și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale. Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „**nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia).
63. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care acesta o reprezintă ca mijloc pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice.
64. **Trebuie reținut însă că, deși ne aflăm în prezența unei declarații politice, care are o mai mare larghețe în analiza limitelor libertății de exprimare, este necesară o atenție mai mare la folosirea unor stereotipuri chiar și pentru a crea un impact puternic în mentalul colectiv.** Stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, utilizate atât de către societate, în general, cât și de către persoanele publice, au un rol deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți cetățenii săi, fără niciun fel de deosebire.
65. Colegiul director constată că nu se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, aflându-ne în prezența unui mesaj cu impact puternic menit să trezească conștiința cititorilor imediată.
66. **Pentru considerentele de mai sus, având în vedere obiectivul urmărit de către partea reclamată, conținutul declarațiilor, contextul în care a avut loc, rolul în societate a persoanei, autor al afirmației,** Colegiul director constată că fapta sesizată nu constituie contravenție potrivit prevederilor art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. 137/2000, republicat

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Nu se întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Textul publicat nu depășește limita libertății de exprimare.
2. O copie a hotărârii se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita: Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări online din data de 20.01.2021 au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, JURA Cristian – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria – Membru, OLTEANU Cătălina – Membru, POPA Claudia Sorina - Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

**Data redactării: 21.01.2021
ML/AB**

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.